

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

„MI EGYSÉGES EGÉSZNEK TEKINTJÜK A MAGYAR TÖRTÉNELMET“

(BESZÁMOLÓ AZ AUGUSZTUS 20-I
ÜNNEPSÉGRŐL A 4-5-6-7. OLDALON)

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

HETVENKILENC

Ennyi szavazatot kapott a Munkáspárt Bányaterenyén. Sok vagy kevés? Erre a kérdésre nem lehet a mai tőkés rendszer választási logikája alapján válaszolni, csak a mi mércénk szerint. 79 szavazat azt jelenti, hogy ennyien tudatosan a Munkáspártot választják a városban.

A Munkáspártra manapság ugyanis nem szavaznak véletlenül. Aki a Munkáspártra szavaz, az tudja, hogy mi a kapitalizmus. Tudja, hogy a szavazata nem veszik el, sőt az akaratának érvényesítésére csak így van mód. Aki a Munkáspártra szavaz, az tudja, hogy az MSZP nem egyszerűen rútol becsapta, hanem ma az MSZP és kormánya tönkre teszik az országot. A 79 szavazat azt is jelenti, hogy a Munkáspárt újra jelen van a bányaterenyei politikában. Ebben a városban ugyanis a 2006-os párt mindent szétvert.

Nem véletlen, hogy 2006 októberében a Munkáspárt összesen 31 szavazatot kapott, a 2006-os párt meg 255 szavazatot. Most ők az MSZP-t támogatták, nyíltan és elkötelezetten, azt az MSZP-t, amely nyomorba döntötte az embereket. A Munkáspárt viszont önálló jelöltet és önálló választási lehetőséget mutatott fel. De van itt még valami! Az MSZP és a Fidesz között összesen 18 szavazat volt a különbség. Kicsit leegyszerűsítve nyugodtan mondhatjuk: ez a 18 ember sohasem fog a Fideszre szavazni, de nekünk van esélyünk, sőt, csak nekünk van esélyünk, hogy megszerezzük.

MÍ A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

ELOLVASÁS NÉLKÜL TÖRÖLVE

Kalapos Marika mesélte nekem minap, hogy elektromos levelet küldött a Népszabadság főszerkesztőjének. Marika nem naiv, tudja, hogy a Népszabadság a külföldi tőke és hazai nagytőke hűséges kiszolgálója, mégis megírta levelét. Végül is fontos ügyről volt szó. Írt a Magyar Nemzetnek is, a Magyar Hírlapnak is.

Mindenkitől azt kérte, hogy adjanak tájékoztatást a Munkáspárt augusztus 22-i bajai rendezvényéről. A Magyar Nemzet és a Magyar Hírlap válaszolt. Mindegy, hogy mit, nem ez az érdekes. Válaszoltak. Bizonyára azért válaszoltak, mert gyerekkorukban édesanyjuk megtanította nekik, hogy nyilvános helyen nem illik köpködni, viszont az utcán illik viszonzni mások köszöntését, a levelekre is illendő válaszolni. A Népszabadságtól egy gépi értesítés jött: elolvasás nélkül törölve. Ebből sok minden kiderül. Például az, hogy ennél a lapnál a felvételnél nem kizáró ok, hogy a pályázónak nem volt gyerekszobája, sőt ez jó pont. Kiderül az is, hogy ki hogyan értelmezi a polgári demokráciát. A Népszabadságnál nem kíváncsiak a Munkáspárt véleményére, akármit is mondjon. Ha tehetnék, nem csak Marika levelét törölnék elolvasás nélkül. Szerencsére egyelőre nem tehetik. Mi azon leszünk, hogy ne is tehessek.

HONI GÁRDA

Ezek után lehet, hogy csináltak egy pólót: I love Szekeres! (Miniszter úr kedvéért irodalmi

fordításban: imádom Szekereset!). De tényleg, ilyen derék, ilyen rugalmas minisztert még nem hordott a hátán a magyar föld. Az ellenzék egyik nap előáll a nagy ötletével, Szekeres úr pedig másnap rávágja: kiváló ötlet, legyen többpárti egyeztető, és megcsináljuk, mármint a Hóni Gárdát. A mi derék miniszterünk még az SZDSZ-re is fittyet hányt, pedig ők mindjárt elkezdtek nyöszörögni, hogy semmilyen gárda nem kell, se magyar, se nemzeti, se honi, se semmi.

Persze a mi Szekeres Imrénk is sáros ebben az ügyben. Történt ugyanis az, hogy Magyarországának nincs hadserege. Ebben Szekeres úrnak és főnökének, a miniszterelnöknek, döntő szerepe van. A hadsereg ugyanis az ő idejükben tűnt el végleg.

Ami van, az néhány ezer katona, akiket arra képeznek ki, hogy a NATO, vagy csak simán az USA segédcapatai legyenek Irakban, Afganisztánban, vagy ki tudja, hogy még hol. Nem lehet ugyanis hadseregnek nevezni azt a szervezetet, amelyben nincsenek harcokocsik, ahol nincs önálló tüzéség, ahol nincs szervezett tartalékos állomány.

Nincsenek olyan erők sem, amelyeket egy természeti katasztrófa, árvíz, tűzvész idején, vagy akár csak egy kormányzati elfuserált augusztus 20-a alkalmából idehaza a köz érdekében be lehetne vetni. Arról már nem is beszélve, hogy a hadsereg nevelő feladatát ma senki sem látja el, így lassanként minden felnövekvő nemzedék olyan "tornából felmentett" pesti értelmiségi kinézetű lesz.

Az ellenzék előáll az ötlettel, hogy ilyen célokra hozzunk létre Hazai Gárdát. Nemzeti Gárdának nem lehet nevezni, mert az van az USA-ban, a Köztársasági Gárda elnevezés halatán is elhül a vér néhány liberálisban. A Magyar Gárdát lestoppolta a Jobbik, marad tehát a Hazai Gárda. Attól tartok azonban, hogy még sem csináltam meg azt a pólót. Szekeres úr ugyanis aligha gondolja komolyan. Ha komolyan gondolná, akkor új nemzetvédelmi koncepcióra lenne szükség. Ki kellene mondani: a NATO nem véd meg mindentől.

Sem a románoktól, sem a nyári árvízről. Hadseregre van szükség, s nem gyarmati segédcapatokra. Ha van hadseregünk, akkor nincs szükség semmilyen gárdára, ja és persze Imre bátyánkra sem.

MEGVALÓSULT A TERV: MUNKÁSPÁRTI ÜNNEPSÉG KECSKEMÉTEN

Szép ünnepséget tartottak augusztus 20-a alkalmából a Munkáspárt Bács-Kiskun megyei szervezetének tagjai.

Még a nyár elején született az ötlet, amikor a megyei aktivisták azon törtek a fejüket, hogy miként lehetne új életet lehelni a párt helyi szervezeteibe.

Dolgozni kell, konkrét akciókat kell szervezni! A döntést tettek követték.

A megyében példásan megszervezték A Szabadság előfizetését, a tíz választókerületből hét helyen már KB-képviselőt állítottak, bemutatkozó látogatást szerveztek a megyei önkormányzatok vezetőivel.

A közeljövőben kerül sor a mozgalmi napra Felső-Bácska két településen, Baján és Nagybaracskán.

S ennek az aktivitásnak a jegyében Kecskeméten, Szent István szobránál a Munkáspárt megrendezte az első megyei augusztusi 20-i ünnepséget, amire korábban nem volt példa.

THÜRMER GYULA BESZÉDET MOND A KECSKEMÉTI ÜNNEPSÉGEN

AZ ÜNNEPSÉG ELNÖKSÉGE SZENT ISTVÁN SZOBRÁNÁL

Az ünnepségre sokan jöttek el a párt tagjai közül is, és szép számmal álltak meg az arra járó kecskemétiak is, bele-bele hallgatva a beszédekbe.

Kiss Lászlóné megyei elnök foglalta össze az ünnep jelentőségét, hangsúlyozva, hogy a Munkáspárt az új kenyér és az államalapítás ünnepét köszönti.

Szent István tette a nemzeti összefogásra példa, amire ma is szükség lenne az ország előtt álló gondok megoldásában.

A nemzeti összefogáshoz azonban az is kell, hogy egymás értékeit tiszteletben tartsuk, és a terhekben egyaránt osztozzunk.

Borbásné Keresztes Márta és Kalapos Mária szavalatai tették meghitté az ünnepséget.

A rendezvényen részt vett és beszédet mondott Thürmer Gyula, a Magyar Kommunista Munkáspárt elnöke és Vajda János, a párt alelnök. Az eseményről hírt adott a kecskeméti televízió is. ■

HANGULATOS MUNKÁSPÁRTI ÜNNEP KISÚJSZÁLLÁSON

"MI EGYSÉGES EGÉSZNEK TEKINTJÜK

A Munkáspárt Jász-Nagykun-Szolnok megyei és kisújszállási tagjai igazán hangulatos ünnepet teremtettek az idei augusztus 20-án. A párt tagjai, megyei és országos vezetői először együtt koszorúzták meg Szent István szobrát a város ünneplőivel, a külföldi testvértelepülések polgármestereivel, a helyi közélet valamennyi szereplőjével. Lehetett tapasztalni és érezni, hogy az alföldi város tisztelettel adott helyt a Munkáspárt országos megemlékezésének, amelyre Békésből, Csongrádból, Budapestről, de még Hajdú és Borsod megyékből is érkeztek.

A munkáspárti ünneplők zsúfolásig megtöltötték a város művelődési házát. A Himnusz eléneklését követően Fogarasi Zsuzsa és Gulyás László, akik mindketten a KB tagjai, mondották el Ady Endre és József Attila egy-egy versét, majd Thürmer Gyula ünnepi beszéde hangzott el, amelyet a résztvevők egyetértéssel és nagy tetszéssel fogadtak. Fialat szolnoki lányok nyújtották át a párt elnökének az új kenyeret, amely Hercegh Antalnak, a Munkáspárt mezőtúri elnökének pékségében sült, és hozzá egy üveg jó vörösbort Horváth Sándor karcagi elnök terméséből. Sipos Sándornak, a megyei elnökség tagjának szakavatott konferálásával túrkevei és kisújszállási népdalkörösök és citerások adtak nagyszerű műsort a munkáspárti vendégeknek.

A dälutáni órákban pedig a városi piacteret lakta be a Munkáspárt zeneszóval, sok-sok beszélgetéssel, s ahol mindemellett a túrkevei, törökszentmiklósi, a karcagi és a szolnoki aktivisták bográcsételeit lehetett fogyasztani, és Várad Miklósnak, a párt helyi elnökének vendéglőjében a kisújszállási párttagok vendégszeretét élvezni.

A Jász-Nagykun-Szolnok megyeiek ezen a napon a legszebb hagyományait építették újjá a korábbi augusztus 20-ai munkáspárti ünnepeknek. ■

THÜRMER GYULA ÜNNEPI BESZÉDE

Tisztelt Vendégeink!
Barátaink!

Megtiszteltetés számunkra, hogy a Munkáspárt országos ünnepségét ebben az esztendőben Kisújszállás városában tarthatjuk. A Munkáspárt nevében köszönöm Kecze István polgármester úrnak, a városi képviselőtestületnek és a város polgárainak, hogy itt lehetünk.

Augusztus 20-a a mi ünnepünk is, a Munkáspárt ünnepe. A szocializmus éveiben ez a nap az alkotmány ünnepe, és egyben az új kenyér ünnepe volt. Akkor is mindenki emlékezett Szent Istvánra, a magyar állam alapítójára, de valljuk be őszintén: Szent István szerepe indokolatlanul háttérbe szorult.

A Munkáspárt egységes egésznek tekinti a magyar történelmet. Mi ezer években gondolkodunk, és nem évtizedekben. Valljuk: nem vagyunk egyformák, de magyarok vagyunk. A népfelkelő Dózsa György, és az őt kegyetlenül megkínzó nemesi vezér, Szapolyai János vérell festett különbsége nem fog eltűnni. Az sem kétséges, hogy - amint Ady mondta - mi Dózsa György unokái vagyunk. A társadalmi különbségek voltak és lesznek, de összeköt bennünket az, hogy magyarok vagyunk, több mint ezer éve itt élünk, és itt keressük a boldogulásunkat a jövőben is.

Mi, munkáspártiak is magunkénak érezzük az ünnepet. A szocialista múlttal összeköt bennünket az új kenyér. Ezen a napon tisztelgünk a falu népe előtt, a dolgozó parasztság,

az agrárértelmiség munkája előtt. Gondolunk azokra is, akik áldozatává váltak a magyar mezőgazdaság tőkés átszervezésének, az EU-csatlakozásnak. Augusztus 20-án mi is ünnepejük a magyar állam alapításának évfordulóját.

Nagyra értékeljük, hogy ezer éve Magyarország keresztény ország lett, és becsüljük az egyház történelmi hozzájárulását hazánk fejlődéséhez.

A Munkáspárt ma is vállalja az öskerestényiség harcát az elnyomottak felszabadításáért, a szolgaság megszüntetéséért.

A Munkáspárt tisztelettel viszonyul az egyház történelmi szerepéhez. Számunkra nem az a lényeg, hogy kik és milyen bűnököt követtek el a kereszt nevében, hanem az, hogy kik és milyen szándékokkal közelítenek az éhez, szenvedő százmilliók mai gondjaihoz.

A mai Munkáspárt nem templomokat rombol, hanem a hitet erősíti az emberekben egy elidegenedett világban.

A mai Munkáspárt nem az egyház ellen küzd, hanem lehetséges szövetségest lát benne a kapitalista társadalom igazságtalanságainak leküzdésében.

A mai Munkáspárt senkit nem üldöz el soraiból hitbéli különbségek miatt. A Munkáspártban otthonra talál mindenki, hitétől és világnézettől függetlenül, aki a tőkés kizsákmányolás, a politikai gyarulás, a korrupció, a lopás, a bűn ellen, az emberi jóságért és társadalmi egyenlőségért tenni akar.

2007. AUGUSZTUS 20.

A MAGYAR TÖRTÉNELMET''

KOSZORÚZÁS A KISÚJSZÁLLÁSI SZENT ISTVÁN SZOBORNÁL. A KÉPEN BALRÓL KOVÁCS ISTVÁN KB-TAG, HERCZEGH ANTAL MEZŐTÚRI ELNÖK, THÜRMER GYULA, BENCsik MIHÁLY MEGYEI ELNÖK ÉS KÓSA ZOLTÁN KB-TAG

István királyunk történelmi tettet hajtott végre. Szent István nagysága abban van, hogy a történelem kínálta lehetőségek közül a legoptimálisabbat választotta. Szent István útja nem volt eleve elrendelve. Választhatna volna Bizáncot a Német-Római Császársággal szemben. Választhatna volna a bizánci kereszténységet a római kereszténységgel szemben.

Kérhetett volna királyi koronát a német-római császártól a pápa helyett. István Németországgal lépett szövetségre, Nyugat-Európától vette át a keresztény hitet, és a pápától kérte a koronát. A lehetőségekkel számoló, kiegyensúlyozott politikájáról példát vehetnének az ország mai vezetői is.

Szent István integrálódott Nyugat-Európába. Ez volt az első integrációs tapasztalatunk. Szent István politikai, katonai és ideológia téren is bevitte Magyarországot az európai államok rendszerébe. Kialakult a feudális állam alapja, a földtulajdon, ami a korábbi nomád államban ismeretlen volt. A törzsi közigazgatást német hatásra felcserélte a vármegyrendszerrel, ami nem vérségi, hanem területi alapon szerveződött. Új hadsereget állított fel, ami garantálta az ország védelmét.

István történelmi nagysága abban is áll, hogy az egyértelmű nyugat-európai, azaz német orientáció mellett külpolitikai mozgásterét más irányokban is megerősítette. Szövetséget kötött Bizánccal, új piacokat nyitott a magyar gazdaság számára.

A sok pillére támaszkodó külpolitika az egyetlen, amely a magyar nemzeti érdekeket szolgálja. Így volt ez Szent István korában, Bethlen Gábor, sőt Kádár János korában. Így kellene lennie ma is. A magyar kormány egyoldalú USA-barát külpolitikája nem segít, hanem kárt okoz.

Szent István integrálódott Európába, hogy megmentse a magyarságot. Lépése nyilvánvalóan előnyös volt az akkori uralkodó osztályok számára, de nem csak nekik.

Haszonnal járt az egész magyarság számára. Ha nem ezt teszi, Magyarország felmorzsolódott volna Németország és Bizánc között. A környező népek kapva kaptak volna az alkalmon, hogy megfojtsák a magyarságot.

A szent-Istváni integrációnak több volt a nyertese, mint a vesztese. Magyarország mai EU-integrációjának messze több a vesztese, mint a nyertese.

Magyarország mai nyugat-európai integrációja a magyar nagytőke és a vele szövetséges külföldi tőke érdeke. A nagytőkések, a Csányik, a Kapolyik, a Demjánok és társaik jártak jól, a milliók viszont veszítettek.

Az árak nyugat-európaiak, a fizetések és a nyugdíjak keletiek, és semmi jele sincs annak, hogy ez változna. A szocializmusban, ha aszály volt, azokhoz a partnereinkhez fordultunk, ahol jó volt az időjárás. A mostani aszály idején nincs kihez fordulni. Az EU nem segít, sőt az EU-szabályozás azt eredményezi, hogy a magyar

élelmiszeripar megmaradt része is el fog pusztulni.

Az ideai esztendő gazdasági kudarcait mindenki ismeri, és mi, dolgozó emberek a saját bőrünkön is tapasztaljuk. Világosan ki kell mondani: az ország fejlődését nem lehet kizárólag a külföldi tőkétől függővé tenni! Ez a politika hibás és káros, további folytatása főbenjáró bűn a magyarsággal szemben!

Barátaim!

A nemzet fejlődése közös ügyünk. Ha valaki hozzájárult az elmúlt 20 évben a nemzet fejlődéséhez, úgy mi, kisemberek, munkások és dolgozók megtettük a magunkét. A mai Magyarország a mi áldozatunkból épült.

Munkások, parasztek, kis- és középvállalkozók kényszerű lemondása, elszegényedése, milliók könnyei, családok tragédiái teremtették a mai hazát.

Jogunk van ebben a hazában élni. Jogunk van ahhoz, hogy részt vegyünk az ország irányításában.

(folytatás a 6-7. oldalon)

SIPOS SÁNDOR, A PÁRT TÜRKEVEI VEZETŐJE, AKI NEM CSAK LEVEZETŐ ELNÖKE VOLT A RENDEZVÉNYNEK, HANEM ÉNEKELT IS

HANGULATOS MUNKÁSPÁRTI ÜNNEP KISÚJSZÁLLÁSON

"MI EGYSÉGES EGÉSZNEK TEKINTJÜK"

A PÁRT ELNÖKSÉGE A KÖZÖNSÉGBEN

FOGYOTT A TÜRKEVEIEK GYULYÁSA

Követeljük, hogy az ország terheiben osztozzanak a gazdagok is. Általános ingatlan adó helyett, luxusadót akarunk! A kis- és középvállalkozók tönkretétele helyett a multinacionális vállalatok megadóztatását követeljük!

Követeljük, hogy a magyar állam a magyar érdekeket védje! A magyar állam ma nem a magyar nemzeti érdeket védi a külföldivel szemben, hanem az idegen érdekeket érvényesíti a magyar emberekkel szemben.

Dunaújvárosban, a koreai üzemből tudomásul veszi, hogy nem engedik a szakszervezet működését, elfogadják a hat plusz két napos munkahetet. A keleti piacokon nem a magyar vállalatoknak nyit utat, hanem csak néhány nagytőkésnek és a velük kapcsolatban álló külföldieknek.

Követeljük, hogy a Külügyminisztérium utasítsa ki az országból Tom Lantos amerikai képviselőt. Tom Lantos a magyar állam ügyeibe avatkozik, amikor listákat állít össze rólunk, magyarokról, és ő dönti el, ki kaphat vízumot, és ki nem.

Új alapokra kell helyezni a magyar állam működését! A mai magyar államban egyre kevesebben döntenek egyre többekről. A mai magyar államban a technika, az internet, a számítógép egyre nagy beleszólást engedne az embe-

reknek, a hatalmon lévők mégis egyre szűkítik a vita, a népszavazás lehetőségét.

Új alkotmányra van szükség! Petőfivel együtt mi is mondjuk:

*"Az alkotmány rózsája a tiétek,
Töviseit a nép közé vetétek;
Ide a rózsza néhány levelét
S vegyétek vissza a tövis felét!"*

A népnek érdemi beleszólást kell engedni a törvénykezésbe, és a törvények végrehajtásába. A közhatalmat a köz-

szolgáltatává kell tenni. A választási törvényt meg kell változtatni: minden politikai erő olyan arányban részesüljön a parlamenti helyekből, mint amilyen arányban eredményt ér el a választásokon.

Érvényesítsük az alkotmányban II. János Pál pápa 1991-ben kiadott Centesimus Annus kezdetű enciklikáját, miszerint a legalapvetőbb emberi, társadalmi, etikai elveknek nem mondhat ellent a gazdaság szabályozási rendszere és ezen belül a pénzügyi rendszer számos érvényre jutó rendezőelve sem.

THÜRMER GYULA MEGSZEGI A SZOLNOKIAK ÁLTAL AJÁNDÉKOZOTT ÚJ KENYERET

2007. AUGUSZTUS 20.

A MAGYAR TÖRTÉNELMET'

Barátaim!

Köszönöm a Munkáspárt Jász-Nagykun-Szolnok megyei és kisújszállási tagjainak, hogy megrendezték a mai ünnepet. Az elmúlt években megpróbálták tönkretenni a pártunkat. A pártellenzék kívülről támogatott akciói negatívan hatottak a pártra a megyében is, a városban is. Túl vagyunk rajta. A pártot megszilárdítottuk, a Központi Bizottságot megfiatalítottuk, a Baloldali Frontot, a Nőtagozatot megerősítettük.

A mai rendezvény világos és egyértelmű bizonyítéka annak, hogy a Munkáspárt él, dolgozik, jelen van a magyar közéletben.

A Munkáspártnak van és a jövőben is

A TÜRKEVEI NÉPDALKÖR KÉT DALCSOKROT ADOTT ELŐ

lesz mondanivalója a magyar társadalom, a magyar nemzet nagy kérdéseiben.

Augusztus 20-a nemzeti ünnepünk. Mi azon vagyunk, hogy otthonossá tegyük hazánkat. Azt akarjuk, hogy senkinek se kelljen elmennie csak azért, mert másutt magasabbak a bérek.

Senkinek se kelljen kivándorolnia azért, mert nálunk nincs munka. Azért meg főleg ne kelljen senkinek se elmennie, mert másutt többet adnak a demokratikus jogokra és az emberi méltóságra, mint nálunk.

Emlékezzünk első királyunkra, Szent Istvánra! Emlékezzünk a magyar parasztra, a föld népére!

Éljen a magyar nemzet! Éljen Magyarország!

KÉT GENERÁCIÓ EGYÜTT A CITERÁVAL AZ ÜNNEPI SZÍNPADON

A MUNKÁSPÁRT SZÍVESEN LÁTOTT VENDÉG

Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke augusztus 20-án az önkormányzat épületében találkozott Kecze Istvánnal, Kisújszállás polgármesterével.

A polgármester a tavalyi választásokon a Nagykun Polgári Kör színeiben jutott be. Mint megtudtuk eddig sikeresen működött együtt a Munkáspárt képviselőivel a helyi kulturális

és társadalmi élet fejlesztésében.

A Munkáspárt világos, egyértelmű politikát folytat, az ország javát szolgálja - mondta. A Munkáspárt szívesen látott vendég Kisújszálláson. A megbeszélésen részt vett Bencsik Mihály megyei elnök, Herczegh Antal, választókerületi KB-képviselő és Horváth Sándor, karcagi elnök.

■ KECZE ISTVÁN POLGÁRMESTER, BENCSIK MIHÁLY ÉS THÜRMER GYULA

VAN-E ALKOTMÁNYOS REND MAGYARORSZÁGON?

Thürmer Gyula, a Magyar Kommunista Munkáspárt elnöke augusztus 21-én a Fővárosi Bíróság épülete előtt sajtótájékoztatót tartott, ahol elmondta az alábbiakat:

Szeptember 21-én, a Székesfehérvári Városi Bíróság első fokon tárgyalja azt az ügyet, amelyet Gatter László, a Fővárosi Bíróság elnöke személyesen kezdeményezett a Munkáspárt teljes Elnöksége ellen. A vád nagy nyilvánosság előtt elkövetett rágalmozás.

A Fővárosi Bíróság elnöke azért jelentette fel a Munkáspárt Elnökségét, mert a párt vezetése a Fővárosi Bíróság 2005. júniusi ítéletét politikai ítéletnek nevezte. Ebben az ítéletben a Fővárosi Bíróság arra kötelezte a Munkáspártot, hogy állítsa vissza néhány olyan korábbi pártvezető tagságát, akiket 2005. márciusában kizártak a Munkáspártból. Érvénytelenítette továbbá a Munkáspárt 2005. júniusi csepeli kongresszusát. A Munkáspárton belüli akkori vita lényege az volt, hogy a Munkáspárt önálló, független párt marad-e, vagy együtt halad az MSZP-vel. A Munkáspárt többsége a párt önállóságának és függetlenségének megőrzését akarta.

Az ítélet következménye az lett, hogy a Munkáspárt hónapokig el volt foglalva a saját belső ügyeivel, s nem tudott felkészülni a 2006. évi parlamenti választásokra. Számos helyen, ahol nem volt munkáspárti jelölt, a választás - kis különbséggel - az MSZP javára dőlt el.

A Munkáspárt azt várja, hogy a bíróság mondja ki: semmilyen bűncselekmény nem történt, ezért ejti a vádat.

A Munkáspárt álláspontja szerint az Alkotmány 61. paragrafusában ugyanis mindenki számára biztosítja a véleménynyilvánítás jogát. Ha ma elítélik a Munkáspártot, holnap elítélhetik az újságírókat és más közszereplőket.

THÜRMER GYULA A FŐVÁROSI BÍRÓSÁG ELŐTT ISMERTETI A PÁRT ÁLLÁSPONTJÁT

A Munkáspárt véleménye az, hogy a "politikai" jelző nem szitokszó, hanem egy tényleges valóságot kifejező megállapítás. A Fővárosi Bíróság 2005. júniusi ítélete egy politikai párt belső viszonyaiba avatkozott bele, politikai jellegű vitát érintett és politikai következményekkel járt. A bíróságok politikai jellegű ítéleteiről egyébként mások nyilatkoznak. Békesi László úr például a 168 óra legújabb számában az alábbiakat mondta: "A bíróságon az ítélezések kiszámíthatatlanok, a döntések gyakran politikai elfogultságról árulkoznak. S ha a jog relativizálódik, utat kapnak a szélsőségek." Őt miért nem jelenti fel senki?

Ebben az ügyben eddig a hatalom intézményei, bíróság, ügyészség, rendőrség egységesen léptek fel egy politikai párt, a Munkáspárt teljes vezetősége ellen. Az ügy egyedülálló eset a rendszerváltás utáni Magyarország történetében, és nincs rá példa az Európai Unió országainak történetében sem. A Munkáspárt Elnöksége kéri a magyar társadalom józanul gon-

dolkodó tagjait: ne engedjék, hogy bírósági ítélettel nyomják el a véleménynyilvánítás szabadságát! Ne engedjék, hogy alkotmányos jogában bárkit is korlátozzanak Magyarországon! Ebben az ügyben nem a Munkáspárttól van szó, hanem a magyar demokráciáról!

A Munkáspárt levélben kérte Fausto Bertinotti urat, az Olasz Köztársaság parlamentjének elnökét, az Európai Baloldali Párt elnökét, hogy vesse latba befolyását.

Ugyancsak levélben kérte Francis Wurtz urat, az Európai Parlament baloldali GUE-NGL frakciójának elnökét, hogy hívják fel az Európai Parlament figyelmét a magyarországi állapotokra. A Munkáspárt Gennagyij Zjuganov urat, az Orosz Föderáció Kommunista Pártjának elnökét és más baloldali pártok vezetőit arra kérte, hogy tiltakozzanak a magyar kormánytól a Munkáspárt ellen irányuló durva fellépés ellen.

MUNKÁSPÁRT SAJTÓIRODA

ÚJRAKEZDÉS TOLNA MEGYÉBEN

Augusztus 18-ára Szekszárdra, a család hegyi tanyájába invitálta találkozóra a párt több aktivistáját Buda Péterné elvtársnő.

Ő, a sok gond ellenére, hosszú ideig becsülettel látta el a megyei szervezet vezetését. A megye ott volt ez év elején Baranyában is, ahol megalakult a dél-dunántúli regionális elnökség, amelynek szintén ő az egyik alelnöke. A kongresszus után a munka azonban, valljuk be, megbicsaklott Tolnában. A megyei pártszervezetek, amelyeket egyébként is alaposan

megviselt a pártellenzék rombolása, magukra maradtak, kikérültek a párt vérkeringéséből. A mostani találkozón egyértelműen az újrakezdés szándéka fogalmazódott meg.

Bókáné Koller Margit elvtársnő, a párt tapasztalt harcosa úgy fogalmazott: nem hagyhatjuk, hogy ennyi év küzdelem után ne legyen jelen a Munkáspárt a megyénkben.

Sándor Lajos elvtárs kifejezte, ők Tamásiban, bár megfogyatkozva, de életben tartották a pártot. Gelb Zoltán, regionális elnök a Baranyai példával erősítette: A Szabadság

előfizetése az a legalapvetőbb eszköz, amely ma összeköti a tagot a párttal. A megbeszélésen írta alá Valkó Magdolna a szekszárdi és Vajda János alelnök a paksi választókerületre szóló KB-képviselői megbízólevélét.

Buda elvtársnő vezetésével a megyei aktívacsoporthoz a következő hónapokban A Szabadság egész megyére szóló terjesztését veszi kézbe, végig látogatják a pártszervezeteket, s megszervezik a bemutató látogatásokat a megyei közgyűlésnél, s több városi önkormányzatnál.

EGY GYANÚS HALÁL ÉVFORDULÓJÁRA

EGY A KEVÉS KÉP KÖZÜL: VIRGILIU ZBAGANU

1989 a rendszerváltások esztendeje. A hullám Romániát is elérte. Ceausescu számtalan súlyos hibát elkövetett, ami nem vetett jó fényt a szocializmusra és a munkásmozgalomra. A gazdaság súlyos helyzetben volt, a Román Kommunista Párt pedig nem volt elég erős ahhoz, hogy megtisztítsa sorait a karrieristák és sanda szándékú szélhámosok csoportjaitól.

Azokban a nehéz pillanatokban sem belföldön, sem külföldön nem volt olyan erő, amely vezethette volna a proletariátust. Bár voltak olyan kommunisták, akik átszervezték volna a pártot, és továbbvitték volna az országot a szocializmus útján, de a nemzetközi tőkés körök mesterkedései ezt megakadályozták.

1992-ben egy fiatal mérnök, Virgiliu Zbaganu újjászervezte a pártot Román Kommunista Párt néven - ezt a tettet több próbálkozás előzte meg. A bírósági bejegyzés előtt

rövid idővel Virgiliu Zbaganut elütötte a vonat. Minden gyanús! Kivált az, hogy nem beszéltek róla. Nem rendeztek e tragikus esemény kapcsán olyan, "felhajtást", mint ilyen esetekben a sajtóban szoktak.

Az RKP azóta sem került bejegyzésre, mert kommunista pártot nem lehet bejegyezni, ami alkotmányellenes.

Virgiliu Zbaganu halálára emlékeznek a román kommunisták minden esztendő augusztus 21-én - egy emberre, aki életét adta egy eszméért, a kapitalizmus áldozatára. 21-én, testvére Gheorghita Zbaganu is emlékezik rá a temetőben, szinte lopva, félillegálisban.

Virgiliu a magyar kommunisták szemében is hős, a forradalom mártíja. Ne engedjük, hogy emlékéit beborítsa a tőke köde, a hazugságból szőtt lepel végtelen homálya.

FOGARASI ZSUZSA

A SZOCIALIZMUS MÚLTJA, JELENE ÉS JÖVŐJE

Az osztrák antiimperialisták az elmúlt héten idén is megrendezték a már hagyományosnak mondható nyári táborukat, ebben az évben a festői szépségű Karintiában, Klagenfurt mellett tartották meg.

A táborban az osztrák szervezeten kívül részt vettek kelet- és nyugat-német és svájci antiimperialista szervezetek, a magyar Baloldali Front - Kommunista Ifjúsági Szövetség, az ausztriai arabok szervezete, és az ausztriai szlovén kisebbség egyetemi szervezete.

Külföldi vendégnek meghívtak két őslakost a mexikói Oaxaca tartományból, ahol a legtöbb és legkülönbözőbb indián leszármazott él. Az oaxacaiak egy európai körút részeként vettek részt a táborban.

Körútjuknak az a célja, hogy bemutassák, hogy milyen nagy elnyomásban élnek ebben a tartományban az őslakosok. A körútjuk végén fogadják őket az Európai Parlamentben is. Szeretnék, ha a világ közvéleménye többet megtudhatna a valós helyzetükről

A résztvevőknek lehetőségük nyílt megismerni az ausztriai szlovén kisebbség helyzetét, történelmét, elnyomását a náci időktől kezdve egészen az Osztrák Köztársaság 1955-ös kikiáltásán keresztül napjainkig. Erről egy film levetítésével

MIRKO MESSNER, AZ OSZTRÁK KOMMUNISTA PÁRT ELNÖKE ISMERTETI A PÁRTJA ÁLLÁSPONTJÁT A SZLOVÉN KISEBBSÉG HELYZETÉRŐL

tudhattunk meg részleteket, valamint az Osztrák Kommunista Párt vezetője és a helyi szlovén szervezet előadásából. A z osztrák venezuelai nagykövet előadást tartott a Bolívari Forradalom "öt motorjáról", amiben a forradalom öt fő célkitűzését, alapját mondta el, az alkotmány módosításától a közösségi hatalom megvalósításáig.

A tábor fő témája volt - természetesen - a baloldal helyzete, lehetőségeink, jövőbeli célkitűzéseink. Több előadás és számtalan kötetlen beszélgetés foglalkozott a Kelet-

Európában és a Szovjetunióban megvalósult szocializmusokkal. Előadások voltak az önrendelkezésről és eszmecsere egy jó szocialista modellről, az önrendelkező jugoszláv modelltől kezdve a szovjet és a venezuelai XXI. századi modellen át.

"A legfontosabb, hogy valós alternatívát tudjunk állítani az emberek elé. Rengetegen ellenzik a mostani neoliberalis rendszert, de még úgy érzik, nem tudnak tenni ellene" - összegezte Willi Langthaler, az osztrák Antiimperialista Koordináció vezetője. ■

EXPORTÁLJUNK ELLENFORRADALMAT?

Érthetetlen, hogy a kubai kormány miért nem utasította ki Kubából Eörsi Mátyást. Azt történt ugyanis, hogy Eörsi Mátyás, aki nem akarja, hanem hivatalos személyiség, a Szabad Demokraták Szövetségének frakcióvezetője, az Európa Tanács parlamenti közgyűlésében a liberális frakció vezetője, elment Kubába, és ott nyíltan az ottani kormányellenes ellenzékkel találkozott, sőt támogatásáról biztosította őket.

Magyarán ez azt jelenti, hogy egy hivatalos magyar politikus nyíltan felszólította Kuba népét: döntsetek meg Fidel Castrot, döntsetek meg a kubai szocializmust!

Eörsi persze bátran tette azt, amit tett, mert tudta: ebben speciál az egész magyar politikai elit támogatja. Göncz Kinga külügyminiszter hivatalosan részt vett olyan fórumokon, amelyek célja a kubai kormány megdöntése. Egyáltalán nem zavarta az a tény, hogy Magyarország Kubával diplomáciai kapcsolatban áll, és mi is elfogadtuk a nemzetközi jog alapelveit. Kóka János legutóbbi amerikai útja során szintén elment a szocialista Kuba ellen szervezkedő erők központjába. Kormányzati segédlettel kubai ellenzéki figurákat is fogadtak Budapesten. Sőt, most már kubai "menekülteket" engedünk be Magyarországra. Csak ők hiányoztak a boldogságunkhoz!

Ma a magyar kormány és a kormánypártok leplezetlenül részt vállalnak egy ellenforradalmi fordulat előkészítésében. Kár lenne a kormánypártok magatartásában réseket keresni. Úgy tűnik nincsenek. Az amerikai kormány politikai akaratának kiszolgálásában egységesek, sőt mindegyik igyekszik bizonyítani, hogy éppen ő Bush elnök legjobb - ha nem is tanítványa -, de legalább is legjobb szövetségese. Nem lehet abban bízni, hogy vannak jó szocialisták, akik mindig is szerették Kubát, és most sem fogják engedni bántani a kubaiakat. Lehet, hogy vannak olyan szocialisták, akik nosztalgiával emlékeznek vissza arra, hogy egykor KISZ-delegáció tagjaként szép napokat töltöttek a szigeten, de ennyi és nem több! A nosztalgiázók nem fogják megváltoztatni a magyar politikát.

Kár lenne bízni abban is, hogy Magyarország, mint európai ország, mint az EU tagja, rendelkezik olyan sajátos magyar és európai érdekekkel, amelyek nem engedik, hogy vakon kövessük az USA politikáját. Ilyen érdekek vannak, de ma a magyar politikai elitnek, és mindenekelőtt az MSZP-SZDSZ klikknek sokkal fontosabb az amerikai érdekek alázatos kiszolgálása, mint bármi más. A magyar úri osztály és úri értelmiség már úgy szeretne vízum nélkül utazni az Egyesült Államokba, hogy ezért minden gazságra képes.

A vízumügy ugyanis nem a csongrádi paraszt vagy a nógrádi munkás baja, nekik akkor sem telik majd az utazásra, amikor már nem kell a vízum.

Nem reménykedhetünk abban sem, hogy Magyarország vezetése, amely nyíltan elkötelezte magát a tőkés ellenforradalom exportja mellett - kormányzati nyelven ez azt jelenti, hogy átadjuk a magyar rendszerváltás tapasztalatait Kubával kivételt fog tenni, és inkább más irányokra koncentrál. A magyar politika sajnálatosan nyakig benne van mindazokban az erőfeszítésekben, amelyek arra irányulnak, hogy Belaruszban megdöntsék Lukasenko elnök önálló nemzeti rendszerét, Moldvában kiűzzék a hatalomból Voronyin elnök kommunista pártját, vagy éppen US-barát rendszert hozzanak létre a kubai szocializmus helyett.

Annál inkább nem lehet illúziónk a magyar kormány magatartása kapcsán, mert tudjuk: amikor Milosevic elnök megdöntését tüzték napirendre az amerikaiak, a magyar kormány részt vett minden lehetséges titkosszolgálati akcióban, politikai, diplomáciai és egyéb lépésben, ami a jugoszláv rendszer megdöntését szolgálta. Ezek tények!

Abban sem lehet bízni, hogy bárki is mérlegelni fogja a tényleges magyar érdekeket. Nem mérlegelte Antall József sem, amikor "nem tetszenek a kommunisták" alapon kivonult az orosz piacokról. Nem mérlegelte Orbán Viktor sem, amikor 1999-ben részt vettünk Jugoszlávia bombázásában és általában az agresszió diplomáciai, katonai és titkosszolgálati előkészítésében. Nem mérlegeli Gyurcsány Ferenc sem, amikor teljes mellőléssel áll minden mellé, ami kommunista-ellenes és ellenforradalmi.

Lehet, hogy Kubában nincs mit veszíteni, de másutt van. És egyáltalán nem vet jó fényt Magyarországra, hogy az USA pitiáner kiszolgálójaként fognak számon tartani bennünket. A magyar kormány könnyű prédának tekintheti Kubát, ahonnan nem kell számítani retorziókra. Ez azonban nem egészen van így. A diplomácia eszköztárában még van egy-két dolog, amivel Kuba kellemetlenséget okozhat

KUBAI ÉLETKÉP

Magyarországnak. S, ami ennél is fontosabb: súlyos tévedés azt hinni, hogy egy esetleges későbbi kubai polgári rezsim majd meghálálja nekünk, magyaroknak, hogy ott lihegtünk az amerikaiak mellett. Szerbiában nyakig benne voltunk a rendszerellenes ellenzék támogatásában. Ma ők vannak hatalmon Szerbiában, mégsem hálálkodnak semmiért. Rendszer ide, rendszer oda, a szerbek nem felejtik, hogy kedves szomszédai lelkesedtek Szabadka és Újvidék bombázásáért. Nem lesz ez másként Kuba esetében sem.

Tehetne persze valamit a magyar közvélemény. A magyar közvélemény azonban semmit sem tesz. Magyarország belépését a NATO-ban két párt ellenezte, a Munkáspárt és a MIÉP, a többiek lelkesedtek. A Jugoszlávia elleni agresszió ellen a Munkáspárt ment az utcára, a társadalom döbbenetes csendje mellett.

Az elmúlt két évtizedben jöttek létre szervezetek, amelyek vállalják a szolidaritást Kubával, de nem alakult ki olyan széles szolidaritási mozgalom, mint Nyugat-Európában. A magyar értelmiség egy töredékét még megérintette a kubai kultúra, de a mai kubai szocializmusért vajmi keveset tesznek.

Ami van politikai szolidaritás Kubával, az döntően a Munkáspárt és a Baloldali Front környezetéből jön.

A kubai szocializmus megdöntéséhez semmilyen magyar nemzeti érdek nem fűződik. A kubai ellenforradalom támogatása a mi pénzünket viszi el, amiből úgyszólván sok. A kalandrakciókban való magyar részvétel számunkra jelent kockázatot, és bennünket, magyarokat járat le a világ tisztességes emberei előtt. Ez elég ok ahhoz, hogy azt mondjuk: NEM!

A KÍNAI KOMMUNISTA PÁRT 5. KONGRESSZUSA: A TÖMEGPÁRT SZÜLETÉSE

QU QIUBAI, A KÍNAI KOMMUNISTA PÁRT AKKORI FŐTITKÁRA

A kínai társadalom előtt az 1920-as években alapvetően három feladat állott. Egyrészt, megvédeni Kínát a külföldi hatalmakkal szemben, amelyek fizikailag is jelen voltak Kínában. Másodsor, leküzdeni a kínai feudális kiskirályságokat, és megteremteni az egységes Kínát, ugyanis egészen 1930-ig Kína különböző részeit helyi katonai vezetők tartották kézben. Harmadsor, biztosítani az ország társadalmi fejlődését.

A küzdelem főszereplői egyrészt a jelentős saját hadsereggel rendelkező feudális kiskirályok, másrészt a külföldi nagyhatalmak, harmadrészt a polgári erőket képviselő Kuomintang és a munkásságot és részben a parasztságot képviselő Kommunista Párt volt. A 20-as évek első felében egyik tényező sem tudta a többieket legyőzni, ezért különböző típusú szövetségek jöttek létre. Ilyen volt a kommunisták és a nacionalisták szövetsége is.

A 20-as évek közepén azonban megváltozott a belpolitikai helyzet. Sanghajban, Nankingban és más tengerparti városokban a

külföldi tőkészek oly mértékben kizsákmányolták a munkásságot, hogy tömeges megmozdulások kezdődtek. Ennek egyik következménye az lett, hogy a Kínai KP tömegpárt lett, a munkások tömegesen léptek be a pártba.

A Kuomintang úgy döntött, hogy a helyi kiskirályokat katonai úton győzi le, ezért elindították az északi hadjáratot. Ennek eredményeként a katonai vezető, Chiang Kai-shek személyében is megerősödött, de a kommunisták befolyása is nőtt.

A Kuomintangban a konzervatív erők egyre nagyobb ellenszenvvel nézték a kommunisták erősödését. A Kuomintang taglétszáma ebben az időben 250

ezer volt, szemben a kommunisták mintegy 50 ezres létszámával. A tömegmegmozdulásokban világosan megmutatkoztak a munkástömegek követelése is, amelyek már túllentek a Kuomintangban képviselt polgárság tervein. A konfliktus tehát elkerülhetetlen volt. Ebben a helyzetben a Kuomintang tényleges vezetője Chiang Kai-shek lett, aki 1926-tól kezdve fokozatosan kiszorítja a kommunistákat, sőt nyílt kommunistaüldözés indult el.

A Kínai Kommunista Párt 5. kongresszusa 1927. április 27-május 9. között ülésezett, ezúttal Wuhanban. 59 967 párttag képviselőjében 80 küldött van jelen. A tagság fele a megelőző néhány hónapban lett a párt tagja, tapasztalatok és előképzettség nélkül.

A kongresszus - mint később világossá vált - túl derűlátóan ítélte meg a helyzetet. Ezért elsődleges feladatnak azt jelölte meg, hogy a munkásság vegye kezébe a kínai forradalom irányítását. A kongresszus e hibás döntésében szerepe volt annak is, hogy Moszkvában, a Kommunista Internacionálé is túlságosan

optimista értékelést adott, és ezzel erőltette a kommunisták fellépését.

Az új Központi Bizottságnak 31 tagja és 14 póttagja lett. A Politikai Bizottságnak 8 tagja és 2 póttagja lett. A vezetés tagja lett Qu Qiubai (1899-1935), aki nem sokkal később a párt tényleges vezetője lesz. 1935-pedig a Kuomintang kivégezti. Qu Qiubai nevéhez fűződik az is, hogy ő fordította le kínaira az Internacionálé szövegét.

Érdekes, hogy a Politikai Bizottság tagja lett Zhou Enlai is. A napi vezetés a Politikai Bizottság Állandó Bizottságában koncentrálódott, amelynek tagja Chen Duxiu főtitkár, továbbá Zhang Guotao (1897-1979), aki a párt egyik meghatározó egyénisége lesz, és Cai Hesen. Az 5. kongresszus határozatát nem lehetett végrehajtani. Világossá vált, hogy a kommunisták egyelőre még nem képesek kezükbe venni az irányítást, és az elhamarkodott taktika veszélyezteti a megelőző évek eredményeit is. 1927. augusztus 7-én a Központi Bizottság Hankou városában kibővített ülést tartott. Ezen az ülésen Chen Duxiu főtitkár végleg távozott a vezetésből. A vezetés Qu Qiubai kezébe került. A tévedések és gondok mellett ennek az időszaknak megvolt a maradandó eredménye: az 1921-ben alakult kis kommunista erő immáron erős tömegpárttá lett. ■

EBBEN A HÁZBAN TARTOTTÁK 1927 AUGUSZTUSÁBAN A KB ÜLÉS A KÍNAI KOMMUNISTÁK

NEVESSÜNK EGYÜTT KÁDÁRRAL

AZ ÖREG HARCOS ÉS A FŐTITKÁR

LOSONCZI PÁL, NÉMETH KÁROLY, KÁDÁR JÁNOS ÉS LÁZÁR GYÖRGY A PARLAMENTBEN

Lassan húsz éve annak, hogy Magyarország kapitalizmusban él. Felszabadulásunk napja, április 4-e még szerencsére nem ment feledésbe, de az akkori ünnepekre már nem mindenki emlékszik, a fiatalok pedig nem is emlékezhetnek.

Hosszú éveken át az ünnep katonai díszszemlével kezdődött, amelyen a Néphadsereg díszalakulatai mellett a Munkásörség is felvonult.

Este a parlamentben volt fogadás, ahova a munkában kitűnt munkásokat, tanárokat, tanítókat, vajúrokat, parasztokat, egyszóval a dolgozó embereket hívták meg. Nem csak látni lehetett Kádár Jánost és az ország más vezetőit, de beszélni is lehetett velük.

Miért mondom el ezt? Azért, mert ma már nincsenek olyan fogadások, ahova a dolgozó embert meghívnák, nincsenek olyan rendezvények, ahol oda lehetne menni az ország első embereihez anélkül, hogy a biztonsági szolgálat félre ne lökne.

A világ minden kincséért sem akarok nosztalgizálni, csak azt szeretném monda-

ni, hogy ez akkor lehetséges volt. Akkor szocializmus volt.

Felszabadulásunk 38. évfordulója volt, 1983. április 4-e. A Munkásörségtől meghívót kaptam a parlamenti fogadásra.

Még soha sem voltam az Ország-házban, érthető ezért, hogy izgalommal készültem. Szép volt az épület is, de nekem, mint fegyveres embernek, mint munkásörnek a fölépcsőház két oldalán feszes vigyázban álló díszgyenruhás kormányőrök sora tetszett a legjobban.

A fogadás a Kupolateremben kezdődött. Losonczy Pál, az Elnöki Tanács elnöke, ahogyan akkoriban a Magyar Népköztársaság elnökét hívták, pohárköszöntőjében Magyarországról beszélt, a munkánkról, az eredményeinkről.

Értettem, hiszen magam is munkásember voltam, a BKV dolgozója. A kezdetektől, 1957-től tagja voltam a Munkásörségnek is, és most ott állhattam én is, az ország vezetői között, díszgyenruhában, kitüntetésekkel.

Az ünnepi beszéd után a Gundel pincérei tálcán finom borokat kínáltak, és koccintottunk.

Rangtól és társadalmi helyzettől függetlenül mindenki mindenkivel koccintott. Mondom, mindenki, kivéve engem, mert ahányszor odajutottam a pincérhez, mindig üres lett a tálca.

Egyszer csak hátulról valaki megveregette a vállam. Hátra néztem, hát Czinege Lajos hadseregtábornok, honvédelmi miniszter állt mögöttem. Várj csak, majd szerzek én neked egy pohár bort! - mondta, látván, hogy üres a kezem.

A honvédelmi miniszter mégis csak honvédelmi miniszter, úgyhogy neki könnyebb volt szerezni egy pohár bort, mint nekem. Koccintottunk, a hadseregtábornok és a munkásör.

Később a szomszédos termekbe is átmentünk, ahol a legkülönbébb ételeket kínáltak. Én a bejáratnál balra álltam, két munkásör-társammal beszélgettem.

Mellettünk Lázár György miniszterelnöknek népviseletbe öltözött parasztasszonyok meséltek hazai történeteket, amelyeken a miniszterelnök jókat derült.

Egyszer csak szétnyílt az ünneplők sora, és Losonczy Pál kíséretében megjelent Kádár János.

Végigvonultak a termen, csaknem mindenkivel kezet fogtak vagy koccintottak. Hozzánk is odajöttek, Kádár János mondott néhány figyelmes szót és továbblépett.

Így volt ez rendjén, hiszen sok száz ember volt hivatalos a fogadásra, köztük a külföldi nagykövetek is, velük is illett néhány szót váltani.

Később, a fogadás vége felé végig sétáltam a termeken, hogy közelebbről is lássam a parlament épületét.

Látom ám, hogy a kupolatermen keresztül Kádár János jön, éppen az én irányomba. Hazafelé tartott ő is. Udvariasan utat engedtem. A főtitkár észrevett, tőlem vagy három méterre megállt, csodálkozva nézett rám.

Ezt az öreg harcost már láttam valahol! - gondolhatta magában. Oda lépett hozzám, és én boldog voltam, hogy újra kezet foghattam vele.

A TÖRVÉNY

A tőkés rendszerek, így a magyar kapitalizmus is, azt igyekeznek elhitetni, hogy tisztességes, fedhetetlen emberek gyülekezete, azaz a parlament jó törvényeket hoz a köz javára. Ezeket azután nem kevésbé makulátlan emberek, azaz a kormány, végrehajtanak ugyancsak a mi hasznunkra. És ha valami gond lenne, sugallja a polgárság, van egy bíróság, amely mindentől független, és igazságot szolgáltat.

Mi is a törvény? A kapitalizmusban a törvény olyan magatartási normák összessége, amelyet a tőkésosztály a saját gazdasági, politikai és más érdekeinek megfelelően fogad el, és tesz kötelezővé a társadalom minden tagja számára. A törvényt nem bölcsek hozzák, hanem a különböző - a parlamentbe bejutott - pártok képviselői. A törvény tehát politikusok terméke, bármennyire is jogi formát ölt. A törvény végrehajtására a tőkés állam szervezetek egész során tartja fent, a rendőrségtől kezdve az adóhivatalon át egészen a bíróságokig. E szervezetek élére ugyancsak politikusok választják meg vagy nevezik ki a vezetőket, tehát ők maguk is a politikától függenek.

A törvény egyben a hatalmon lévő osztályok politikai alkujának kifejezése is. Magyarországon a rendszerváltás után az akkori MDF és az SZDSZ megegyezett egymással, hogy lesznek olyan törvények, amelyeket kétharmados többséggel lehet csak elfogadni, és lesznek olyanok, amelyekhez elég az egyszerű többség is. Miért történt ez? Azért, mert az uralkodó osztály két csoportja így biztosította be önmagát a másikkal szemben.

Nem azt írták le, hogy, mondjuk, meg kell kérdezni a társadalmat, hanem azt, hogy alapvető kérdésekben egymás érdekeit nem sérthetik.

Magyarországon például van médiatörvény, de ez nem arról szól, hogy a Munkáspárt és tökéletes szervezetek is helyet kapjanak a médiában, hanem arról, hogy az uralkodó osztály két nagy csoportja lehetőleg egyformán részesüljön a médiából.

ELMÉLETI SAROK:

VIGYÁZAT, VESZÉLYES!

Ma Magyarországon a törvényeket a hatalmon lévő tőkés csoportok érdekeinek megfelelően hozzák. A multi és a nagytőkés ki tudja fizetni a nagy adót, ezért a törvény nagy adókat ír elő, és nem kis adókat, ami viszont a középvállalkozók, és a tömegek érdeke lenne. De mivel nem ők vannak hatalmon, nem róluk szól a törvény.

A BÍRÓSÁG ÉS A POLITIKA

Függ-e a bíróság a politikától? Természetesen igen! A bíróság nem találhat ki törvényeket, azt kell alkalmazni, amit a parlamentben elfogadnak, vagyis a politika által előállított és

folytathatnak." A bírák párttagságának tilalma magyar butaság, aminek nincs értelme. Olaszországban, amely nem kevésbé tőkés ország, a bírák lehetnek akármilyen párt tagjai. A politikától való függőség nem ettől függ.

Tordai Csaba, aki nem kommunista, hanem főosztályvezető az igazságügyi minisztériumban, a következőket írja erről: "

A bírói függetlenség alkotmányjogi garanciáját - az elvek szintjén - még az 1949-ben elfogadott alkotmány is tartalmazta, amikor a 41. § (2) bekezdése kimondta, "[a] bírák függetlenek és csak a törvénynek vannak alávetve". Ezt a tételt a Magyar Népköztársaság bírósági szervezetéről szóló 1954. évi II.

A bíróság nem találhat ki törvényeket, azt kell alkalmazni, amit a parlamentben elfogadnak, vagyis a politika által előállított és kizárólag a politikától függő termékeket.

kizárólag a politikától függő termékeket. A bíróság senkit sem ítélne el a vörös csillag nyilvános viseléséért, ha nem lenne ilyen törvény. Sajnos, szegényszemre van!

A bírókat minden szinten politikusok nevezik ki. Az Alkotmány kimondja: "A Legfelsőbb Bíróság elnökét a köztársasági elnök javaslatára az Országgyűlés választja, elnökhelyetteseit a Legfelsőbb Bíróság elnökének javaslatára a köztársasági elnök nevezi ki. A Legfelsőbb Bíróság elnökének megválasztásához az országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges." A bírói szervezet leendő vezetőjének a mai magyar alkotmány szerint élveznie kell a kormánypárt és az ellenzék bizalmát is, sőt a köztársasági elnökét is, ami - mint tudjuk - nem mindig esik egybe a kormányzó párt véleményével. Vajon a köztársaság elnöke javasolna-e egy - nem párttag, de meggyőződésében kommunista - embert? Nyilvánvalóan nem. Olyat javasol, a képviselők meg olyat fogadnak el, aki hasonló világnézetet vall, sőt addigi tevékenysége is megfelel az ő politikai elvárásainak.

Az Alkotmánynak van egy pontja, amely igyekeznek még inkább elhomályosítani a bíróság politikai függőségét. Idézzük: "A bírák függetlenek és csak a törvénynek vannak alárendelve. A bírák nem lehetnek tagjai pártoknak és politikai tevékenységet nem

törvény 5. §-a is megismételte, vagyis azt kell tapasztalunk, hogy az igazságszolgáltatást leginkább lejárató koncepciók perke idején hatályos közjogi normák is tartalmazták a bíróságok függetlenségének legalapvetőbb garanciáját.

Amikor tehát az igazságszolgáltatás függetlenségéről beszélünk, fontos emlékeznünk arra, hogy az alkotmányjogi garanciák léte vajmi keveset árul el a ténylegesen érvényesülő függetlenségről - e jogi biztosítékok ugyan feltétlenül szükségesek, de nem elégségesek ahhoz. A politika még kifogástalan alapvető szabályozás mellett is számos utat találhat az igazságszolgáltatás befolyásolásához."

Tordai úr mindjárt mond is egyet: "A bírói karrier ma érvényesülő rendszere erősíti a konformitás iránti affinitást. A jelenlegi kinevezési gyakorlat zárt pályává teszi a bírói hivatást, kicsi a mobilitás a jogászai pályák között.

Egy zárt karrierpályán belül az előrejutás a - lehetséges politikai nyomásnak inkább kitett - fellebbviteli bíróságoknak való megfeleléstől függ, hiszen a bírók szakmai munkáját leginkább ezen fórumoknak az alsóbb fokon ítélkező bírák joggyakorlatáról alkotott kritikája alapján ítélik meg." Ehhez nem kell kommentár!

A LEGVIDÁMABB BARAKK HELYETT ARANYKALITKA

A legvidámabb barakk kifejezést, mondván, hogy a szocialista táborban mi voltunk a legvidámabb zug, a múlt rendszerben akasztották rá Magyarországra.

Tették ezt azért, mert a "keleti blokkban" nálunk volt a leglazább a rendszer. Természetesen ez nagymértékben volt köszönhető Kádár Jánosnak, mivel ő nemet tudott mondani a szovjet vezetőknek, amikor bizonyos utasítások a véleménye szerint nem hazánk gyarapodását és a munkásosztályt szolgálták volna.

Így fordulhatott elő az, hogy aki akart, és betartotta az akkori rendszer játékszabályait, az tudott külföldre utazni.

Emlékezzünk vissza, hogy hányan mentek külföldi munkára, Nyugatra is, akár családosan is! De egyéni utazás is lehetséges volt.

Rendszerváltás előtt a Kelenföldi Autójavítóban dolgoztam. Sokan jöttek nyár elején, hogy "jól nézzétek át a kispolszkimat, mert Nyugatra megyek a családdal". És mentek, akár Angliába, akár Olaszországba. Ezek az emberek, nem kiváltságosak, vagy funkcionáriusok voltak, mivel akkor nem Polski 126p lett volna az utazó jármű, hanem Volga vagy nyugati autó.

Nem értem a művészeket, értelmiségieket, akik manapság mást sem csinálnak, csak arra panaszkodnak, hogy karrierjük akadálya a rendszer volt. Ez nem igaz! Na, de békén hagyok másokat, mivel a saját esetemet akarom leírni, amit nyugodtan lehet általánosítani is.

Így történt meg az, hogy ebben az időben (átkosban) öcsémmel tíz napra kijutottunk Nyugat-Németországba. Egy ifjúsági zenekarral mentünk, mivel öcsém gyerekkora óta zenélt, jelen esetben, ebben a zenekarban. Nem is járt nagy anyagi megterheléssel. Nem azért, mert akkora volt a zenekar állami támogatása. Hanem azért, mert apámnak biztos jövedelme volt, és keresett annyit, hogy nem volt megterhelő számára ezt finanszíroznia kettőnknek. Még étterembe is eljutottunk, nem is egyszer, és ajándékokra is futotta belőle.

Most gondolhatja az olvasó, hogy na és, nagy ügy?

De ez akkor történt, amikor öcsém sorállományú katona volt, és nem is akárhol, hanem a HM II-ben. Én meg előtte szereltem le ugyan innen. Az engedélyező politikai tiszt jogosan gondolhatta volna, hogy disszidálunk. De eszébe se jutott. S nem azért, mert "hátszeles" voltam, talán öcsém az volt, mert neki én intéztem a helyet. Hanem azért gondolta a tiszt, hogy kiadja öcsém útlevelét, és aláírja az „eltávpapírt“, mert engem már megismert sorállományom ideje alatt.

"Nem kellett csatában bizonyítania, békében is lehet az ember a haza a dolgozó nép szolgálatára. Mégpedig azzal, hogy feletteseivel, tisztelettel, munkáját pontosan elvégzi, kitüntetett figyelemmel őrzi, védi, és vigyáz a Magyar Népköztársaság vagyonára".

Hasonló szavak kíséretében vehettem át még jóval leszerelésem előtt, örmesteri kitüntetésem. Az utazásunk nagyon jól sikerült, és eszünkbe se jutott kint maradni. Valószínű azért is, mert én komolyan vettem a katonai eskümet.

Nem úgy, mint azok, akik elherdálták azóta a nép vagyonát. Biztos EA (egészségügyileg alkalmatlan) besorolásuk volt, és nem esküdtek fel akkoriban, csak manapság, de most a nagytökének, de akkor hogy lehet rájuk bízni egy ország vezetését. Azoknak a mondatoknak súlya volt mikor újonc századunk hangosan, büszkén harsogta az égnek, valamikor 87 tavaszán.

De vége lett ennek az időnek. A barakkot lecsereztük ajtó nélküli aranykalitkára. Megtörtént a rendszerváltás. Ment is a magyar nyugatnak. Hozták a hűtőládát, videót stb.

Ma már nem kell ezért kimennünk az országból. De valljuk be, nem is tudnánk, vagy csak nehezen, mert kevés a pénzünk. Drága a benzin, a szállás, meg a többi. Ma elég, ha elmegyek egy bevásárlóközpontba és megveszem ott a csillogó-villogó dolgokat. Ha nincs pénzem, az se baj, van áruhitel. Ami veszélyes, mivel, ha valaki esetleg nem tudja fizetni a

részleteket, minthogy manapság az ember munkahelye bizonytalan, és könnyen az utcára és ez által BAR-listára kerül.

Így 5 évre feketelistán lesz, és hiába akar hitelt egy komolyabb dologhoz, lakásvásárláshoz, felújításhoz, bővítéshez (mert többnyire a szülői házban kezdjük életünket, ha családot alapítunk, mivel nincs pénzünk újra), nem kapunk hitelt. De van olyan bátor ember, aki hitelből utazik.

Tanácsom: csak a gyerekeivel ne tegye, menjen egymaga! Végig gondoltam, milyen lehet az ilyen nyaralás. Esténként számolgathatja a pénzét, hogy mennyit is költöttem ma? Kinek tudok ajándékot haza vinni?

Holnap az asszonnyal be tudok ülni egy étterembe vacsorázni? Vagy a sarki áruházban vegyek kaját, és majszolgassam a tengerparton, a forró homokon, mert napernyőbérlésre már nem telik? A gyerekeknek jut egy fagyira?

Az én helyzetem egyszerű: az idén nem mentünk nyaralni. Otthon voltam két hétig a gyerekekkel. Hátul a kertben grilleztünk, és nem kellett, hogy azon fájjon a fejem, hogy amit a tányéromban látok, az vajon micso-da. Kamatláb vagy csirkecomb?

Éjjel a szabad ég alatt aludtunk, számoltuk a csillagokat. Nappal a nagy meleg elől a pár száz forintos felfújható medencében pancsoltunk, vagy a hűvös szobában játszottunk.

Se a feleségem, se a gyerekeim, de magam sem bánjuk az idej nyaralást. Így nem kellett szegyenkezve a családom szemébe nézmem, hogy mire nem jut pénz. Valamint nincs keserű emlékem sem arról, hogy a nyaralásom drága költségét, nagy kamattal fizetem vissza évekig a tőkés banknak.

És nem kellett a határon átlépve álszenten keresztet vetni, vagy megcsókolni az anyaföldet, hogy békésen, de üres zsebbel hazaértem. Ilyen lelkiekben közel még nem éreztem magam a gyerekeimhez, családomhoz, mint idén. Boldog voltam minden pillanatban.

A LEVENTEMOZGALOMRÓL

Manapság, amikor ilyen-olyan nemzetieskedő jelzőkkel illetett valóságos gárdaalapítási láz vonul végig kis hazánkban - még akkor is, ha ennek nincs semmiféle évfordulás apropója -, talán nem érdektelen feleleveníteni, hogy mi is volt az a leventemozgalom, a Horthy-rendszer e sajátos ifjúsági és egyben katonai intézménye.

A Horthy-rendszer legnagyobb és a rezsím szempontjából egyik legjelentősebb ifjúsági szervezete a leventemozgalom volt. Jellegénél és céljainál fogva különbözött a fiatalság más csoportosulásaitól, mert "tagsága" nem önként toborzódott, hanem kötelező, törvény által előírt módon szerveződött.

Valójában az előkatonaság feladatát töltötte be. Célja volt fizikailag és ideológiailag felkészíteni a fiatalságot a "honvédelemre", a trianoni békediktátum által elszenvedett sérelmek orvoslására. "A nemzet mai helyzete szükségessé teszi, hogy a magyar nemzeti álláspont telítve legyen harcias szellemmel." Írta a mozgalom egyik előkészítője. A leventeszervezet 1921 decemberében alakult (1921. évi LIII. tc.) „A trianoni békeszerződés szigorú korlátozó katonai szankciói miatt testnevelési törvény" címszó alatt. Ezzel a rendelkezéssel maguk mellé kényszerítették a magyar ifjúság jelentős részét. Nacionalista-irredenta, rasszista agymosás, militáns szellemiség, kemény olykor kegyetlen porosz katonai drill alkalmazásával igyekeztek betörni, s ezzel a Legfőbb Hadúr iránti feltétlen engedelmességre nevelni a jórészt munkás-paraszti fiatalokat.

LEVENTÉK GYAKORLATOZÁS KÖZBEN 1941-BEN

A gyűlölt alaki kiképzés, lövészet oldására oktatófilmek vetítésével, vetélkedőkkel, "hazafias" előadásokkal akarták vonzóvá tenni a foglalkozásokat. A rendezvényeken a résztvevőt kötelezővé tették.

A kimaradás büntetendő cselekménynek számított. Nem csodálkozhatunk tehát, ha az intézmény gyűlöletes volt a megcélzottak körében.

A leventeköteles fiatalok politikai tevékenységét erősen korlátozták (3050/1942 ME. Sz. rendelet). Egyik utasítás világosan fogalmazott: "Fokozott figyelemmel kell arra vigyázni, hogy ifjúságunk lelkét lelkiismeretlen egyének meg ne fertőzzék, és ne izgassanak a nemzet és a társadalmi rend ellen."

Ez a szándék nem tudta megakadályozni az idegenkedés felerősödését, a távolmaradók számának növekedését. A baloldaliak, minde-

nekelőtt a kommunisták naponta támadták a mozgalmat, leleplezve a kiképzés embertelenségét, a fasiszta-fasisztoid ideológiai célok fiatalok lelkébe történő beplántálásának, az agresszív háborúra készülődés szándékát.

Az államilag intézményesített antiszemitizmus jegyében az 1942-ben megszületett a zsidó fiataloknak a leventeszervezetből való kizárásáról szóló törvénycikk: "Zsidók leventeképzésben nem részesülnek. A zsidókat leventekötelezettség helyett a kisegítő szolgálatra való előképzés kötelezettsége terheli."

Noha a leventeintézmény a második világháború vége felé feloszlott, a nyilas hadvezetés a leventéket bevonulásra kötelezte. Sokan közülük fogságba kerültek, elestek, vagy megsebesültek.

HEGEDŰS SÁNDOR

NOX EGYÜTTES: HONNAN - HOVÁ? A MATYÓ HÍMZÉSTŐL A SZKAFANDER SZERKÓIG

Amikor, úgy körülbelül öt éve feltűnt a Nox együttes, szinte üstökösként tört be a magyar könnyűzenei élet állóvizébe.

Új színt hoztak, új stílust, a magyar népzene és néptáncra alapozva. Sokan már úgy gondoltuk: megszületett a régi Illés együttes utódja.

Öröm volt megfürödni abban a tiszta forrásban, amit a Nox zenéje,

táncai és líraián szép dalszövegei jelentettek. A 2006-os Eurovíziós dalfesztiválon is nagy sikert arattak azzal, hogy nemzeti nyelven, és nem angolul, népzenei alapokon nyugvó világzenét játszottak.

Ennek ellenére csak a 12. helyet érték el. Európa még nem ébredt fel, és nem ismerte fel a nemzeti zenék népfenntartó erejét.

Sajnos, a Nox is félreértette a sikertelenséget.

Ahelyett, hogy haladtak volna tovább a bartóki, kodályi úton, ők is "igazodtak". Fokozatosan áttértek az amerikai stílusú zenére, és monstre látványcirkuszokra.

Vége a Nox-varázsnek? Kár lenne. Még mindig nem késő visszatérni az ősi gyökerekhez! Ehhez kívánunk sok erőt, és sikert a Noxnak. Hogy a nemzetek Európáját válasszák, és ne Amerikát!

DEZSŐ LÁSZLÓ

A KÖZPONTI BIZOTTSÁG ÜLÉSE

A Magyar Kommunista Munkáspárt Központi Bizottsága a soros ülését 2007. szeptember 8-án, szombaton 10.00 órai kezdettel tartja.

A tanácskozás helyszíne: a Munkáspárt országos központja (Budapest, VIII. kerület, Baross u. 61.) III. emelet 302. számú tanácsterem

Javasolt napirend:

1. A KB irányelvei a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 90. évfordulójára (írásos anyag) Előadó: Thürmer Gyula
2. A Munkáspárt 2007 őszi feladatai (írásos anyag) Előadó: Thürmer Gyula
3. Egyebek

Felhívjuk az elvtársak figyelmét, szeretnénk, hogy a Központi Bizottság a NOSZF évfordulójával kapcsolatos politikai irányelvekről folytasson érdemi vitát, ezért a KB ülésén más témában pártoktatást most nem tartunk

KUBIKOS MEGEMLÉKEZÉS MEZŐTÚRON

A Munkáspárt Jász-Nagykun-Szolnok megyei elnöksége és mezőtúri szervezete
2007. szeptember 15-én, szombaton tartja
a hagyományos mezőtúri kubikos megemlékezését.

Program:

10.30-12.00 Műsoros ünnepség a Balassa úti
kubikos szobornál

Ünnepi beszédet mond THÜRMER GYULA

12.30-14.30 Látogatás az Újvárosi
hagyományörző Klubban

A megemlékezésre várjuk a dél-alföldi
pártszervezeteket, minden érdeklődőt!

INFORMÁCIÓK A BALOLDALI FRONT TÁBORÁRÓL

A Baloldali Front vezetősége megköszöni a párttagoknak az eddig beérkezett támogatásokat a Front őszi táborára. Arra szeretnénk kérni a régiókat, megyéket, hogy folyamatosan hozzák a támogató jegyekért befolyt összeget, de legkésőbb szeptember 17-ig, hogy minél előbb képet kaphassunk arról, hogy hány fiatalnak a részvételét tudjuk segíteni az októberi táborban.

A tábor programja:

Péntek, október 19.

- érkezés
- este a tábor programjának ismertetése, a Baloldali Frontról készült film bemutatása, s más filmek vetítése

Szombat, október 20.

- 10-13-ig előadás a fiatalok munkavállalási helyzetéről
- 15-18-ig sajtótájékoztató a fiatalok munkavállalásával kapcsolatban
- este mozgalmi activity

Vasárnap, október 21.

- 10-13-ig a Baloldali Front helyzete
- 15-16:30-ig cigány fiatalok hely-

zete

- 16:30-18-ig az Októberi Szocialista Forradalom 90 éves évfordulója

- este filmvetítés az Októberi Szocialista Forradalomról, majd kvíz

Hétfő, október 22.

- 10-13-ig az Európai Baloldali Párt helyzete

- 15-18-ig Venezuela, a XXI. század szocializmusa

- este a VIT-ekről készült film leve-títése,

- utána karaoke

Kedd, október 23.

- 10-13-ig a Munkáspárt helyzete
- hazautazás

Baloldali Front Tábor Október 19. - 23. Salgótarján

A programból:

Előadások:

- Fiatalok munkavállalása
- Európai Baloldali Párt
- Munkáspárt helyzete
- Baloldali Front helyzete
- Venezuela - a XXI. század szocializmusa
- 90 éves a Nagy Októberi Forradalom

Esténként filmvetítések,
kvíz játék és mozgalmi activity

Részvételi díj: 10.000 Ft
(szállás, ellátás)

Bővebb információ és jelentkezés:
info@baloldalifront.hu
06-20-450-2804

Cégitroda szolgáltatás

Nincs ideje? Elfogyott a türelme? Nincs, aki ügyeit elintézzé?
Problémát okoz az adminisztráció, hivatali ügyintézés?
Járatlan a VÁM ügyekben?
Cégének finanszírozási gondjai vannak?
Megbeszéléseit, tárgyalásait megszervezzük, helyet biztosítunk.
Bízva ránk napi gondjait, mi biztosítjuk
Cége számára a működéshez szükséges infrastruktúrát,
hogy Ön csak a munkájára koncentráljon!

Tegyen próbára!

Várjuk a kihívásokat

06/30 535-40-88 06/30 535-41-01

06/30 509-27-52

06/23 364-323

Érd, Allspán u. 8.

VILÁG PROLETÁRIAI EGYESÜLETÉK!

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja
Főszerkesztő: Székely Péter

Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61.

Telefon: 313-5420 (közvetlen); 334-1509/22 m. Telefax: 313-5423

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu;

internet cím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató
ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internet címe: <http://www.munkaspart.hu>